

Životopis- Jana Fajkošová

Jana Fajkošová se narodila 27. srpna 1943. Tedy dva roky před koncem 2. světové války. Maminka se jmenovala Emílie, za svobodna Kulíková a tatínek Oldřich Čermák. Jako studentka základní školy se ve volném čase nejraději učila, četla knihy a chodila na kroužek francouzského jazyka. Její prarodiče vlastnili obchod s potravinami, který jim ale byl krátce po komunistickém převratu v únoru 1948 odebrán komunistickou stranou. Takže se její prarodiče odstěhovali na venkov, kde Jana poté pobývala většinu svých prázdnin se svou jedinou sestřenicí.

Jeden z jejích největších zvratů života se odehrál právě, když byla u prarodičů na prázdninách. Její otec Oldřich Čermák byl zatčen 24.8. 1950 za velezradu. Do té doby pracoval jako úředník ve státní správě. Jeho zatčení jí ale matka zatajila a řekla jí, že otec je na čas na brigádě v Německu. Což ale Janě hned došlo, že není pravda. Následně napsala bez matčina vědomí dopis panu prezidentovi Antonínu Zápotockému, který však neodpověděl jí, ale její matce. Matka byla obviněna, že ji k napsání dopisu donutila.

Následně Jana ani matka neviděly otce po dva roky. Tuto dobu byl otec umístěn ve věznici na Pankráci. První zprávy od něj začaly dostávat až když byl ve věznici v Jáchymově. Od té doby ho měli možnost jednou za tři měsíce navštívit a poslat mu dopis.

Jana byla odsouzena za svého otce dětmi jen jednou. Bylo to když chodila na první stupeň ZŠ a děti si s ní odmítli hrát. Poté už se to nikdy nestalo.

Po zavření otce byla Jana většinu času sama, protože její matka většinu dne pracovala. O víkendech často bývala i s matkou u své tety.

Jana přešla v osmém ročníku základní školy na gymnázium Nad Kavalírkou. A protože zatčení jejího otce mělo vliv i na její studium, tak se na toto gymnázium dostala jen díky řediteli její ZŠ, který jí s tím velice pomohl. Na gymnáziu chodila pomáhat do nemocnice Motol, v té době jí bylo 15 a 16 let. Její otec se vrátil z věznic na Janin svatý týden před maturitní zkouškou. Janiným největším snem bylo jít studovat medicínu, což však nemohla, kvůli otci. Poté, co dokončila jedenáctiletku, si Jana dálkově udělala střední chemickou průmyslovou školu, kterou studovala dva roky.

Poté si hledala zaměstnání skoro půl roku, protože ji na většinu prací nechťeli přijmout, kvůli otci, který býval politickým vězněm. Po půlročním hledání ji přijali do ústavu anorganické chemie do laboratoře. Po dvou měsících práce ji však vyhodili, protože zjistili, že její otec byl politický vězeň. Slíbili jí, že ji poradí, kam může jít pracovat dále. Což udělali po roce a půl, do té doby pracovala v hygienické stanici. Poradili jí, že může pracovat v Ústavu organické chemie na Flemingově náměstí, kde byla od roku 1964 do roku 1992. Jana tuto práci zbožňovala a pokaždé se těšila do práce.

V roce 1968 Janin otec emigroval do Kanady, protože se bál, že bude znovu zatčen. Vrátil se za necelý rok, kvůli své rodině.

Janin první manžel byl René Vintiška, s kterým se rozvedla. Jejím druhým manželem je Jan Fajkoš. Má dvě dcery Kateřinu a Šárku a jednoho syna Petra.

V současnosti je Janě 73 let. Žije na Praze 6 v Dejvicích.

Když jsme se Jany ptali, jak by popsala svůj současný život, řekla nám, že je šťastná, má úžasnou rodinu a přátele, což je to, co Jana pokládá za štěstí.